

Joels bok og den laodikeiske syvendedags adventistkirke – nummer trettifem

Jeff Pippenger

2026-01-27

Nummer trettifem

På side 81 i Early Writings (og «81» er et symbol på én guddommelig Yppersteprest og åtti prester) er William Millers andre drøm nedtegnet. På samme måte som Nebukadnesar hadde William Miller to drømmer. Nebukadnesars andre drøm i Daniel kapittel fire er satt innenfor sammenhengen av Moses' «sju tider» i 3 Mosebok 26. Miller benyttet Daniel kapittel fire for å belyse 3 Mosebok 26s «sju tider» da han underviste om de 2 520, selv om han kalte det «sju tider». Miller erkjente ikke at han var blitt framstilt ved Nebukadnesar, men Nebukadnesars 2 520 dager i kapittel fire er framstilt både ved ordet «spre» og ved det forhold at det inntreffer «sju tider» før mannen med skurekosten ankom i Millers drøm.

Miller blir kalt «Fader Miller» av Søster White, men ikke på den hedenske måten slik katolikker gjør, men på en patriarkalsk måte, liksom fader Abraham. Miller er et symbol; han er en paktsmann, som representerer kjeden av bibelske symboler langs stien fram til den endelige pakten med de hundre og førtifire tusen. Joel forteller oss at i de siste dager skulle de gamle menn drømme drømmer, og William Miller er den gamle mannen i vår historie, og også bonden som oppfylte William Tyndales profeti, som lyder: «Om Gud sparer mitt liv, skal jeg før mange år har gått, sørge for at en gutt som driver pløgen, skal vite mer om Skriften enn du gjør.»

«Gud sendte sin engel for å virke på hjertet til en bonde som ikke hadde trodd Bibelen, for å lede ham til å granske profetiene. Guds engler besøkte gjentatte ganger denne utvalgte, for å lede hans sinn og åpne for hans forståelse profetier som alltid hadde vært mørke for Guds folk. Begynnelsen på sannhetens kjede ble gitt ham, og han ble ledet videre til å søke ledd etter ledd, inntil han med undring og beundring skuet Guds Ord. Der så han en fullkommen kjede av sannhet. Det Ord som han hadde betraktet som uinspirert, åpnet seg nå for hans blikk i sin skjønnhet og herlighet. Han så at én del av Skriften forklarer en annen, og når ett skriftsted var lukket for hans forståelse, fant han i en annen del av Ordet det som forklarte det. Han betraktet Guds hellige Ord med glede og med den dypeste respekt og ærefrykt.» Early Writings, 230.

Miller var bonden som oppfylte Tyndales profeti, og hans første publisering av den profetiske kunnskapen han hadde samlet gjennom avforseglingen av Daniel 8:14, fant sted i 1831, to hundre og tjue år etter utgivelsen av King James-versjonen av Bibelen. John Wycliff, William Tyndale og utgivelsen av King James-bibelen i 1611 representerer tre veimerker som innleder den to hundre og tjue år lange profetien, som ender når Tyndales ploggutt skulle åpne Guds Ord for den første engels budskap, som skulle etterfølges av to andre engler. Den første engelen ankom i 1798 og den tredje i 1844. Wycliff, Tyndale og King James knytter seg til bonden som skulle oppfylle Tyndales forutsigelse, og som skulle symbolisere historien om de tre englene fra 1798 til 1844.

William Millers alfa-oppdagelse var de 2 520 årene i 3. Mosebok tjueseks, og hans omega-oppdagelse var de 2 300 årene i Daniel 8,14. De 2 520 årene med Judas adspreidelse begynte i 677 f.Kr. og endte i 1844. De 2 300 årene i Daniel 8,14 endte i 1844. Begge endte samtidig i 1844, og utgangspunktet for William Millers alfa- og omega-oppdagelser var adskilt med to hundre og tjue år. «To hundre og tjue» er et symbol på William Miller, på grunnlag av to vitner. Millers alfa- og omega-oppdagelser er representert ved 1798 og 1844. De 2 520 årene med adspreidelse mot det nordlige riket endte i 1798, og førtiseks år senere, i 1844, endte de 2 300 årene.

De 2 520 årene som endte i 1798, markerer denne datoen, og de 2 520 årene mot Juda, som endte i 1844, frembringer en periode på to hundre og tjue år. Dette betyr at de 2 520 mot Israel frembringer den profetiske perioden på førtiseks år, og de 2 520 mot Juda frembringer den profetiske perioden på to hundre og tjue år. Alfaen for denne perioden er 677 f.Kr. og omegaen er 457 f.Kr., noe som betyr at alfaen for førtiseksårsperioden og for den to hundre og tjue år lange perioden er representert ved de 2 520, og omegaen for begge linjene er de 2 300. De to «spredningene» på 2 520 år gir to vitner om en periode som begynner med de 2 520 og ender med de 2 300. Begge disse linjene identifiserer William Millers alfa- og omega-oppdagelser.

«William Millers drøm»

«Jeg drømte at Gud, ved en usett hånd, sendte meg et kunstferdig utført skrin, omkring ti tommer langt og seks tommer bredt og dypt, laget av ibenholt og perler med utsøkt innlegging. Til skrinet var det festet en nøkkel. Jeg tok straks nøkkelen og åpnet skrinet, og til min undring og overraskelse fant jeg det fylt med alle slag og størrelser av juveler, diamanter, edelstener og gull- og sølvmynter av enhver størrelse og verdi, vakkert ordnet på sine respektive plasser i skrinet; og slik ordnet kastet de tilbake et lys og en herlighet som bare kunne måles med solen.»

«Jeg mente at det ikke var min plikt å nyte dette vidunderlige synet alene, skjønt mitt hjerte var henrykt over glansen, skjønnheten og verdien av dets innhold. Derfor plasserte jeg det på et bord midt i rommet mitt og lot det bli kunngjort at alle som hadde et ønske om det, kunne komme og se det mest herlige og strålende syn som noe menneske noen gang har sett i dette liv.

«Folket begynte å komme inn, først få i antall, men etter hvert økende til en mengde. Da de først så ned i skrinet, undret de seg og ropte av glede. Men da tilskuerne ble flere, begynte alle å uroe juvelene, tok dem ut av skrinet og strødde dem utover bordet. »

«Jeg begynte å tenke at eieren ville kreve kisten og juvelene tilbake av min hånd; og dersom jeg lot dem bli spredt, kunne jeg aldri igjen legge dem på deres plass i kisten slik som før; og jeg følte at jeg aldri ville være i stand til å møte ansvaret, for det ville være overmåte stort. Da begynte jeg å bønnfalle folket om ikke å håndtere dem, heller ikke å ta dem ut av kisten; men jo mer jeg bønnfalt, desto mer spredte de dem; og nå syntes de å spre dem over hele rommet, på gulvet og på hvert møbelstykke i rommet.»

«Jeg så da at de blant de ekte juvelene og myntene hadde spredt en utallig mengde falske juveler og forfalskede mynter. Jeg ble svært oppbrakt over deres nedrige handlemåte og

utakknemlighet, og jeg irectesatte og bebreidet dem for dette; men jo mer jeg irectesatte, desto mer spredte de de falske juvelene og de forfalskede myntene blant de ekte. »

«Jeg ble da fortørnet i min legemlige sjel og begynte å bruke fysisk makt for å drive dem ut av rommet; men mens jeg drev ut én, kom tre andre inn og førte med seg skitt og høvelspon og sand og all slags avfall, inntil de dekket hver eneste av de ekte juvelene, diamantene og myntene, slik at alle ble skjult for øyet. De rev også min skrin i stykker og spredte det blant avfallet. Jeg tenkte at intet menneske aktet på min sorg eller mitt sinne. Jeg ble fullstendig motløs og nedslått, og satte meg ned og gråt.»

«Mens jeg slik gråt og sørget over mitt store tap og mitt ansvar, kom jeg Gud i hu og ba inderlig om at Han ville sende meg hjelp.»

«Straks ble døren åpnet, og en mann kom inn i rommet; da folket alle forlot det. Og han, som hadde en støvkost i hånden, åpnet vinduene og begynte å feie skitten og avfallet ut av rommet.

«Jeg ropte til ham at han skulle holde igjen, for det lå noen dyrebare juveler spredt omkring blant ruinene. »

Han sa til meg at jeg «ikke skulle frykte», for han ville «ta seg av dem».

«Så, mens han feide bort jord og skrap, falske juveler og forfalskede mynter, steg alt sammen opp og fór ut gjennom vinduet som en sky, og vinden bar det bort. I ståket lukket jeg øynene et øyeblikk; da jeg åpnet dem, var alt skrapet borte. De kostbare juvelene, diamantene, gull- og sølvmyntene, lå strødd i overflod over hele rommet.

«Deretter satte han på bordet et skrin, langt større og vakrere enn det forrige, og samlet juvelene, diamantene, myntene opp i håndfuller og kastet dem ned i skrinet, inntil ikke én eneste var tilbake, selv om noen av diamantene ikke var større enn spissen på en knappenål.»

«Han kalte deretter på meg for at jeg skulle ‘komme og se’.»

«Jeg så ned i skrinet, men øynene mine ble blendet av synet. De skinte med ti ganger sin tidligere herlighet. Jeg trodde de var blitt skurt i sanden av føttene til de ugudelige personene som hadde spredt dem og trådt dem ned i støvet. De lå ordnet i vakker orden i skrinet, hver og én på sin plass, uten noen synlige spor av anstrengelsen hos den mannen som hadde kastet dem inn. Jeg ropte av ren glede, og det ropet vekket meg.» Early Writings, 81–83.

Fra og med side «81», et symbol på prestene, identifiserer drømmen historien om den laodikeiske syvendedags adventistkirkens verk med å ødelegge de grunnleggende sannhetene som ble samlet av Guddommen gjennom William Millers menneskelighet. Historien ender når Miller «ropte av ren glede», og ropet «vekker» ham. Historien som er fremstilt i drømmen, avsluttes ved den tredje engels høye rop, som er midnattsropets klimaks. Den historiske fortellingen i Millers drøm representerer også veimerkene i den millerittiske historien, og derfor representerer den også den parallelle historien til de hundre og førtifire tusens bevegelse. Like betydningsfullt er det at drømmens historiske fremstilling også inneholder en profetisk fraktal av historien som begynte å gjenta seg i 2023.

Sannhetens juveler som ble gjenkjent i historien om de hundre og førtifire tusen, ble innført i den offentlige protokoll i 2004 og deretter igjen i 2012, da fremstillingen av Habakkuks tavler samlet en gruppe som var bestemt til å bli spredt. Disse sannhetene ble lagt frem på bordet i 2004, ved den første presentasjonen av de sannheter som var blitt forseglingsløst i 1989. Noen «få» tok da budskapet i betraktning, men i 2012 førte serien på 95 presentasjoner med tittelen Habakkuks tavler inn en folkemengde, for «folket begynte å komme inn, først få i antall, men økende til en folkemengde.»

Fra 2012 og fram til 18. juli 2020 ble disse sannhetene gradvis spredt og dekket med skrap. Den 18. juli 2020 ble forkjemperne for budskapet om Habakkuks tavler spredt for en periode på tre og en halv dag.

Og når de har fullført sitt vitnesbyrd, skal dyret som stiger opp fra avgrunnen, føre krig mot dem og seire over dem og drepe dem. Og deres døde legemer skal ligge på gaten i den store stad, som i åndelig betydning kalles Sodoma og Egypt, hvor også vår Herre ble korsfestet. Og mennesker av folk og stammer og tungemål og nasjoner skal se deres døde legemer i tre og en halv dag, og de skal ikke la deres døde legemer bli lagt i graver. Og de som bor på jorden, skal glede seg over dem og fryde seg, og de skal sende gaver til hverandre, fordi disse to profetene plaget dem som bodde på jorden. Åpenbaringen 11:7–10.

På sabbaten, den 30. desember 2023, deltok Future for America i et Zoom-møte for sitt første offentlige møte siden 18. juli 2020. Den 30. desember 2023 er 1 260 dager etter 18. juli 2020, eller «tre og en halv dag». Mens Elia og Moses lå døde i gaten, «gleder» den andre klassen seg. Future for America hadde vendt tilbake til å publisere det profetiske budskapet i juli 2023, for budskapet som da skulle gå til hele jorden, måtte av profetisk nødvendighet komme fra «ørkenen». Tre og en halv dag, eller 1 260 dager, er en ørken.

Og kvinnen flyktet ut i ørkenen, hvor hun har et sted gjort i stand av Gud, for at de skulle fø henne der i tusen to hundre og seksti dager. Åpenbaringen 12:6.

«Ørkenen» er «ett tusen to hundre og seksti dager», som er 1 260 dager, som også er «tre dager og en halv», og er framstilt i Åpenbaringen 12:6, og «126» er en tiendedel av 1 260. En av de forunderlige sannhetene som da ble avforseglet, var nødvendigheten av omvendelse til oppfyllelse av bønner om de «sju tider» i Tredje Mosebok tjuseks.

1 260 dager er også et symbol på 2 520 dager. De «sju tider» mot det nordlige riket begynte i 723 f.Kr. og endte i 1798. Midtpunktet er 538, og slik dannes 1 260 år da hedenskapet trampet ned helligdommen og hæren, etterfulgt av 1 260 år da pavedømmet trampet ned helligdommen og hæren. Denne profetiske strukturen er i samsvar med de 1 260 dagene fra Kristi dåp til korset, som etterfølges av 1 260 profetiske dager frem til år 34 e.Kr., da evangeliet gikk til hedningene. Slik er, på grunnlag av to vitner, 1 260 en del av 2 520 dager, eller Moses' «sju tider» i Tredje Mosebok 26.

Røsten i ørkenen-perioden, som begynte på sabbat, 18. juli 2020, og varte til sabbat, 30. desember 2023, begynte å rope i juli 2023, og da «ørkenen»-perioden endte på sabbat, 30. desember 2023, kom oppstandelsen av Moses og Elia. Budskapet fra røsten identifiserte at veimerket for de

parallelle første skuffelsene i enhver reformbevegelse forklarte den falske forutsigelsen av 18. juli 2020 i sammenhengen av lignelsen om de ti jomfruer. Det kalte menn og kvinner til den omvendelse som er fremstilt ved bønnen i 3 Mosebok tjuseks. Millers drøm fremstiller nettopp denne omvendelsen når han skriver: «Mens jeg således gråt og sørget over mitt store tap og mitt ansvar, kom jeg Gud i hu og ba inderlig om at Han ville sende meg hjelp.»

Kom og se

Millers drøm er delt av to uttrykk for «kom og se». Første gang innbyr Miller folk til å «komme og se», og andre gang innbyr «mannen med støvkosten» Miller til å komme og se. «Kom og se» er et profetisk symbol som identifiserer en profetisk sannhet som er avforseglet. De fire første seglene inneholder hver for seg befaling om å «komme og se».

Og jeg så da Lammet åpnet ett av seglene, og jeg hørte, likesom lyden av torden, ett av de fire livsvesener si: Kom og se. ... Og da han hadde åpnet det andre seglet, hørte jeg det andre livsvesen si: Kom og se. ... Og da han hadde åpnet det tredje seglet, hørte jeg det tredje livsvesen si: Kom og se. ... Og da han hadde åpnet det fjerde seglet, hørte jeg røsten av det fjerde livsvesen si: Kom og se. Åpenbaringen 6:1, 3, 5, 7.

«Kom og se» i begynnelsen av Millers drøm er alfa, og det avsluttende «kom og se» er omega. Drømmen identifiserer åpningen av seglet i begynnelsen av drømmen som juveler, som, da de ble «ordnet, gjenspeilte et lys og en herlighet som bare solen kunne måle seg med». Da Kristus innbød Miller til å «komme og se» omega, sier Miller: «mine øyne ble blendet av synet. De skinte med ti ganger sin tidligere herlighet.» Alfa-lyset var som solen, og omega-lyset var ti ganger solen.

Spre ut

Millers sorg og omvendelse blir fremstilt ved slutten av den perioden som begynte med det første «kom og se» og det siste «kom og se». I den perioden som begynner med at Miller avforsegler et budskap for folket, og deretter ender med at Kristus avforsegler et budskap for Miller, blir ordet «spre» fremstilt «sju ganger». Miller vil bruke ordet igjen, men mellom den første og den siste avforseglingen blir «spre» uttrykt «sju ganger». Bibelen identifiserer dommen over de «sju ganger» med ordet «spre».

Og jeg vil spre dere blant hedningefolkene, og dra sverdet etter dere; og landet deres skal ligge øde, og byene deres være i ruiner. 3 Mosebok 26:33.

Den aller første sannheten Miller oppdaget, var «de syv tider» i 3 Mosebok tjuseks, og i hans drøm skulle perioden mellom at Millers budskap ble offentliggjort og Kristi budskap ble offentliggjort, alle de grunnleggende sannhetene representert ved William Millers gjerning, bli dekket til med rusk og falske mynter fra teologene innen den laodikeiske syvendedagsadventismen. Denne forkastelsen av de grunnleggende sannhetene fremstilles som syv adspredelser innenfor historien mellom alfa og omega. «De syv tider» er et symbol på William Millers gjerning, som igjen er syvendedagsadventismens grunnvoller, hvorav de 2 300 dagene i Daniel 8:14 er selve denne grunnvollens sentrale søyle. Det dette identifiserer, er at de 2 520 årene med adspredelse, som var William Millers første, eller alfa-oppdagelse, markerer begynnelsen på en periode som

endte med William Millers omega-oppdagelse, som var de 2 300 dagene.

Da laodikeisk syvendedagsadventisme satte til side «de sju tider» i 1863, satte de til side William Millers første oppdagelse, som var hans alfa-oppdagelse og hans grunnleggende oppdagelse. Den siste av Millers oppdagelser var de 2 300 dagene, som var hans omega-oppdagelse og hans kronende oppdagelse. «De sju tider» som ble avsluttet i 1798, markerte de 2 520, og de 2 300 dagene ble markert i 1844.

Det er skittbørstemannen som samler juvelene etter at de er blitt spredt sju ganger. Da er skrinet større og vakrere og skinner ti ganger klarere enn solen. Ti er et symbol på en prøve, og disse juvelene skinner derfor ved prøven over solens dag, slik at Millers drøm begynner i 1798 og ender ved den tredje engels høye rop ved søndagsloven.

Millerittenes historie fra 1798 til 1863 er også historien fra 1798 og fram til den snart kommende søndagsloven. Historien som er framstilt i William Millers drøm, og som utspiller seg mellom at Miller sier «kom og se» og at mannen med skittbørsten sier «kom og se», er både perioden fra 1798 til 1863, og også perioden fra 1798 til søndagsloven. Linjen som ender i 1863, er en profetisk fraktal av linjen som begynner i 1798 og ender ved søndagsloven. Begge disse linjene er framstilt i Millers drøm.

Den lukkede dør den 22. oktober 1844 er et forbilde på den lukkede dør ved søndagsloven. Profetien om 2 300 år, som ble oppfylt i 1844, er et forbilde på søndagsloven.

«Kristi komme som vår øversteprest til det aller helligste, for å rense helligdommen, slik det fremstilles i Daniel 8,14; Menneskesønnens komme til Den gamle av dager, slik det fremstilles i Daniel 7,13; og Herrens komme til sitt tempel, slik det er forutsagt av Malaki, er beskrivelser av den samme hendelsen; og dette fremstilles også ved brudgommens komme til bryllupet, slik Kristus beskriver det i lignelsen om de ti jomfruer i Matteus 25.» The Great Controversy, 426.

Linjer

Omegaen i Millers oppdagelser var profetien om de 2 300 årene, så både 1844 og søndagsloven er representert ved de 2 300 årene. Dette betyr at 2 520 er alfaen og 2 300 er omegaen på begge linjer; den ene linjen avsluttes i 1863, og den andre linjen avsluttes ved søndagsloven. På begge linjene er profetien om 2 520 alfaen, og eller grunnsteinen. Fraktalen fra 1798 til 1863 i millerittenes grunnleggende historie samsvarer også med en annen fraktal i omegaens, sluttsteinshistorien til de hundre og førtifire tusen.

Ved 9/11 kalte Gud sitt folk til å vende tilbake til Jeremias gamle stier, som er grunnvollene, som igjen er representert ved budbæreren for den grunnleggende historien, som igjen er representert ved hans grunnleggende alfafunn av de «sju tider». De «sju tider» er symbolet på grunnvollene til de hundre og førtifire tusen, og ved 9/11 begynte beseglingen av den gruppen med prøvingsbudskapet om grunnvollene, representert ved selve den aller første grunnleggende sannheten hos William Miller og adventismen. Ved 9/11 begynte beseglingstiden, og ved den snart kommende søndagsloven avsluttes beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen.

Den historien er en fraktal som begynner med 2.520 og ender med 2.300, og denne historien er derfor den tredje linjen av profetisk historie som er fremstilt i William Millers drøm. De 2.520 ble oppfylt i 1798 og de 2.300 i 1844. Verket som er representert ved de to linjene, er Kristi verk i å forene sin guddommelighet med vår menneskelighet. Det er verket med å forvandle en synder til en hellig, ved å gjenopprette den høyere natur til sin rettmessige trone over den lavere natur. Av denne grunn bruker menneskekroppen 2.520 dager på fullstendig å fornye hver celle i kroppen, og nettopp den samme kroppen er basert på 23 mannlige kromosomer forent med 23 kvinnelige kromosomer. Sammen frembringer de et levende tempel, som er fremstilt som tallet «46», hvilket er perioden fra 1798 til 1844, som er perioden i William Millers drøm fra de 2.520 i 1798 til de 2.300 i 1844.

William Millers drøm inneholder også en annen fraktal av betydning. Fra 11. september og frem til søndagsloven finnes det en fraktal av perioden fra 1798 og frem til søndagsloven, slik som fra 1798 til 1863. Fra 2023 og frem til søndagsloven er en fraktal av perioden fra 11. september og frem til søndagsloven, og dette er den historien som alle linjene i Millers drøm peker mot som omegaen for dem alle. Dette er perioden hvor de opprinnelige sannhetene blir forstørret ti ganger solen.

De to travle dagene

På 1840-tallet betydde ordet «bustle» (som substantiv) vanligvis energisk, travel eller støyende virksomhet—ofte med en nyanse av oppstyr, opphisselse, hastverk eller uro. Det siktet til livlig bevegelse, ståhei eller travel ferdsel, enten i en folkemengde, en husholdning, på en markeds plass eller under en bestemt begivenhet. «Bustle» i Millers drøm ville således beskrive den umiddelbare virvel av virksomhet, opphisselse eller påtrengende gjøremål som fant sted akkurat da—det forbigående oppstyr eller den uro som hørte den daværende situasjon eller anledning til.

Miller sier: «Så, mens han feide bort støv og skrap, falske juveler og falsk mynt, steg alt sammen opp og fór ut av vinduet som en sky, og vinden bar det bort. I virvaret lukket jeg øynene et øyeblikk; da jeg åpnet dem, var alt skrapet borte.»

«Ståket» identifiserer to punkter i Millers drøm; det første når folkemengden sprer juvelene, og deretter når mannen med skurekosten åpner vinduene og begynner å feie ut de falske juvelene. Det første, alfa-ståket, er tildekkingen av juvelene, og det andre, omega-ståket, er gjenopprettelsen av juvelene. Under ståket lukket Miller sine øyne. Miller ble lagt til hvile i 1849, nettopp på det tidspunkt da Kristus rakte ut sin hånd for annen gang for å samle resten av sitt folk. Miller lukket deretter sine øyne, og i 1850 ble hans sannheter igjen lagt på et bord til oppfyllelse av Habakkuks befaling om å skrive synet ned og gjøre det tydelig. I denne ståkperioden lukker Miller sine øyne, og når han våkner, er juvelene i ferd med å bli gjenopprettet.

Det andre oppstyret i hans drøm finner sted når banneret for de ett hundre og førtifire tusen blir gjenreist, rensset og lutret som det banner Sakarja identifiserer som juveler på en krone.

Og Herren deres Gud skal frelse dem på den dag som flokken av sitt folk; for de skal være som steinene i en krone, løftet opp som et banner over hans land. For hvor stor er ikke hans godhet, og hvor stor er ikke hans skjønnhet! Korn skal gjøre de unge menn glade, og ny vin de unge

kvinner. Be Herren om regn i tiden for det sene regn; så skal Herren danne lysende skyer og gi dem regnskyll, til hver enkelt gress på marken. For avgudene har talt tomhet, og spåmennene har sett løgn og fortalt falske drømmer; de trøster forgjeves. Derfor dro de bort som en flokk, de ble plaget, fordi det ikke var noen hyrde. Min vrede ble opptent mot hyrdene, og bukkene straffet jeg; for hærskares Herre har sett til sin hjord, Judas hus, og gjort dem lik sin praktfulle stridshest i kampen. Sakarja 9:16–10:3.

«Hans folks hjord» er både et banner og steiner (juveler) på en krone. Hans folks hjord blir identifisert under senregnet, for befaling lyder å be om senregn i senregnets tid. Hjorden står i kontrast til den «hjord» som gikk sine egne veier, snarere enn veien til Jeremias gamle stier. I senregnets tid skal juvelene, som er Hans hjord, være Hans prektige hest i striden. Den «prektige hest» er den seirende menighet, fremstilt i den første kristne brud, symbolisert ved Peter som, lik en hvit hest i perioden for det første segl, drog ut seirende og for å seire.

Og jeg så da Lammet åpnet ett av seglene, og jeg hørte, liksom lyden av torden, ett av de fire livsvesener si: Kom og se. Og jeg så, og se, en hvit hest; og han som satt på den, hadde en bue; og en krone ble gitt ham; og han drog ut seirende og for å seire. Åpenbaringen 6:1, 2.

Peter er derfor symbolet på den første kristne apostoliske kirke under pinseutgytelsen av regnet, og symbolet på den siste kristne kirke under senregnet, som ble forbildet ved pinseutgytelsen.

Og jeg så himmelen åpnet, og se, en hvit hest; og han som satt på den, kalles Trofast og Sannferdig, og i rettferdighet dømmer han og fører krig. Hans øyne var som en ildslue, og på hans hode var mange kroner; og han hadde et navn skrevet, som ingen kjente uten han selv. Og han var kledd i en kledning dyppet i blod; og hans navn kalles Guds Ord. Og hærene som var i himmelen, fulgte ham på hvite hester, kledd i fint lin, hvitt og rent. Åpenbaringen 19:11–14.

De hvite hestene representerer Kristi hær, som blir oppreist i Esekiel 37, og de er den seirende menighet, og de er steiner i en krone; for Kristus oppretter sitt herlighetsrike i den sildige regns tid. Som representanter for hans rike er de hundre og førtifire tusen juveler på kronen, som er symbolet på det riket han mottar ved avslutningen av de 2 300 dagene, hvilket både var 22. oktober 1844 og igjen vil være ved søndagsloven. Dette riket av hvite hester blir oppreist under det sildige regn, når himmelens vinduer åpnes, for Johannes så den hvite hesten da himmelen ble åpnet.

I alfa-bevegelsen i 1849 lukket Miller sine øyne i døden, for et lite øyeblikk. Miller var Elia, og Elia døde den 18. juli 2020, og han lå i gaten i 1 260 dager inntil han nådde omega-bevegelsen og deretter ble vekket opp. Hans oppvåkning markeres som inntruffet da mannen med skittkosten åpnet himmelens vindu for å feie ut skrapet. Hæren av hvite hester reises opp når himmelens vindu åpnes, og når det skjer, blir et skille mellom sant og falskt identifisert. Dette skillet blir også identifisert i Malakis bok.

Bring hele tienden inn i forrådshuset, så det kan være mat i mitt hus, og prøv meg nå på denne måten, sier Herren, hærskares Gud, om jeg ikke vil åpne himmelens luker for dere og utøse over dere velsignelse i så rikt mål at det ikke skal være rom nok til å ta imot den. Malaki 3:10.

Profetenes ånder er underlagt profetene, og Johannes i Åpenbaringen, Millers drøm og Malaki gir tre vitner om den tid da himmelens vinduer åpnes. I Millers drøm er dette ved omega av kallet til «kom og se». Travelheten i alfa var da spredningen begynte, og omega er når innsamlingen begynner.

Før vi går videre inn i Millers drøm, ønsker vi å ta med James Whites kommentar til drømmen. James White identifiserer de ekte juvelene som Guds sanne folk og de falske juvelene som de ugudelige. Jeg identifiserer juvelene som sannheter satt i kontrast til villfarelse. Juvelene og de falske juvelene er både budskapet og budbærerne, satt i kontrast til villfarelse og falske budbærere.

«BRODER MILLERS DRØM»

«Den følgende drømmen ble offentliggjort i Advent Herald for mer enn to år siden. Jeg så da at den tydelig skildret vår tidligere erfaring med det annet advent, og at Gud gav drømmen til gagn for den spredte hjord.

«Blant tegnene på at Herrens store og fryktinngytende dag er nær forestående, har Gud satt drømmer. Se Joel 2:28–31; Apg 2:17–20. Drømmer kan komme på tre måter; for det første «gjennom mengden av virksomhet». Se Forkynneren 5:3. For det andre kan de som er under Satans urene ånd og bedrag, ha drømmer gjennom hans innflytelse. Se 5 Mosebok 8:1–5; Jeremia 23:25–28; 27:9; 29:8; Sakarja 10:2; Judas 8. Og for det tredje har Gud alltid undervist, og underviser fremdeles, sitt folk mer eller mindre ved drømmer, som kommer gjennom englers og Den Hellige Ånds virke. De som står i sannhetens klare lys, vil vite når Gud gir dem en drøm; og slike vil ikke bli bedratt og ført vill av falske drømmer.»

«Og han sa: Hør nå mine ord! Er det en profet iblant dere, vil jeg, Herren, åpenbare meg for ham i et syn og tale til ham i en drøm.» 4 Mosebok 12:6. Jakob sa: «Herrens engel talte til meg i en drøm.» 1 Mosebok 31:2. «Og Gud kom til Laban, syrerens, i en drøm om natten.» 1 Mosebok 31:24. Les Josefs drømmer, [1 Mosebok 37:5–9,] og deretter den interessante beretningen om deres oppfyllelse i Egypt. «I Gibeon åpenbarte Herren seg for Salomo i en drøm om natten.» 1 Kongebok 3:5. Det store, viktige bildet i Daniels andre kapittel ble gitt i en drøm, likeså de fire dyrene osv. i det sjuende kapittel. Da Herodes søkte å ødelegge den nyfødte Frelser, ble Josef advart i en drøm om å flykte til Egypt. Matteus 2:13.

«‘Og det skal skje i de SISTE DAGER, sier Gud, at jeg vil utgyte av min Ånd over alt kjød; og deres sønner og deres døtre skal tale profetisk, og deres unge menn skal se syner, og deres gamle menn skal drømme drømmer.’ Apostlenes gjerninger 2:17.»

«Profetiens gave, ved drømmer og syner, er her Den Hellige Ånds frukt, og skal i de siste dager bli åpenbart i slik grad at den utgjør et tegn. Den er en av evangeliets menighets gaver. »

«Og han gav noen til apostler, noen til PROFETER, noen til evangelister, og noen til hyrder og lærere, for å utruste de hellige til tjenestens arbeid, til oppbyggelse av Kristi legeme.» Efeserne 4:11, 12.

«‘Og Gud satte nokre i kyrkja, fyrst apostlar, dernest PROFETAR,’ osv. 1 Korintarbrev 12:28. ‘Forakt ikkje PROFETORD.’ 1 Tessalonikarbrev 5:20. Sjå òg Apostelgjerningane 13:1; 21:9;

Romarbrevet 7:6; 1 Korintarbrev 14:1, 24, 39. Profetar eller profetord er til oppbygging for Kristi kyrkje; og det finst ikkje noko prov som kan først fram frå Guds ord for at dei skulle ta slutt før evangelistar, hyrdingar og lærarar skulle ta slutt. Men, seier motstandaren: 'Det har vore så mange falske syner og draumar at eg ikkje kan ha tillit til noko slikt.' Det er sant at Satan har sine etterlikningar. Han har alltid hatt falske profetar, og vi kan visst vente dei no i denne hans siste time med forføring og triumf. Dei som forkastar slike særlege openberringar fordi etterlikninga finst, kan med like stor rimelegheit gå endå litt lenger og nekte for at Gud nokon gong openberra seg for mennesket i ein draum eller ei syn, for etterlikninga har alltid funnest.»

«Drømmer og syner er det middel hvorigjennom Gud har åpenbart seg for mennesket. Gjennom dette middel talte han til profetene; han har satt profetiens gave blant evangeliets menighets gaver, og har regnet drømmer og syner blant de andre tegnene på de «SISTE DAGER». Amen.

«Min hensikt med de ovenstående bemerkningene har vært å imøtegå innvendinger på en skriftmessig måte og forberede leserens sinn på det følgende. »

«WM. MILLER,

«Low Hampton, N. Y., 3. des. 1847.» James White, Broder Millers drøm, 1–6.

«1. 'Skrinet' representerer Bibelens store sannheter angående vår Herre Jesu Kristi annet komme, som ble gitt til bror Miller for at han skulle forkynne dem for verden.

«2. Den «vedlagte nøkkel» var hans måte å tolke det profetiske Ord på — å sammenligne skrift med skrift — Bibelen som sin egen fortolker. Med denne nøkkelen åpnet bror Miller «skrinet», eller den store sannheten om adventen for verden.»

«3. 'Juvelene, diamantene osv.' av 'alle slag og størrelser', så 'vakkert ordnet på sine respektive plasser i skrinet', representerer Guds barn, [Malaki 3:17,] fra alle menighetene og fra nesten enhver stand og livssituasjon, som tok imot adventtroen, og som ble sett å innta et frimodig standpunkt i sine respektive stillinger i sannhetens hellige sak. Mens de beveget seg i denne orden, hver og én opptatt med sin egen plikt og vandret ydmykt for Gud, 'reflekterte de et lys og en herlighet' for verden, som bare kunne måles med menigheten i apostlenes dager. Budskapet, [Åpenbaringen 14:6,7,] gikk så å si på vindens vinger, og innbydelsen: 'Kom, for alle ting er nå rede,' [Lukas 14:17.] gikk ut med kraft og virkning.»

«4. 'Folket begynte å komme inn, først få i antall, men økte til en mengde.' Da adventlæren først ble forkynt av bror Miller og noen ganske få andre, hadde den bare liten virkning, og bare meget få ble vekket opp ved den; men fra 1840 til 1844, hvor enn den ble forkynt, ble hele samfunnet vakt opp.»

«5. Da den flygende engelen [Åpenbaringen 14:6–7] først begynte å forkynne det evige gode budskap: 'Frykt Gud og gi ham ære; for timen for hans dom er kommet,' jublet mange av glede ved utsikten til Jesu komme og gjenopprettelsen, men som senere motsatte seg, spottet og hånte den sannheten som kort tid i forveien hadde fylt dem med glede. De urolig og spredte juvelene. Dette fører oss til høsten 1844, da spredningstiden begynte.»

«Merk dette: Det var de som en gang ‘ropte av glede’, som plaget og spredte juvelene. Og ingen har så virkningsfullt spredt hjorden og ført den vill siden 1844 som de som en gang forkynte sannheten og gledet seg i den, men som siden har fornektet Guds verk og profetiens oppfyllelse i vår tidligere adventserfaring. »

«6. De ‘falske juveler og forfalskede mynter’ som var spredt blant de ekte, representerer klart falske omvendte, eller ‘fremmede barn’ [Hosea 5:7], siden døren ble stengt i 1844.

«7. ‘smuss og spon, sand og all slags skrap’ representerer de forskjellige og tallrike villfarelser som er blitt ført inn blant de troende på Kristi annet komme siden høsten 1844. Her vil jeg omtale noen få av dem.

«1. Den stilling som noen av «hyrdene» formastelig inntok umiddelbart etter at midnattsskriket var gitt, nemlig at den høytidelige, smeltende kraft fra Den Hellige Ånd som ledsaget den sjuende måneds bevegelse, var en mesmerisk innflytelse. George Storrs var blant de første til å innta dette standpunkt. Se hans skrifter i den siste del av 1844 i Midnight-Cry, som da ble utgitt i New York City. J. V. Himes sa ved Albany-konferansen våren 1845 at den sjuende måneds bevegelse frembrakte mesmerisme syv fot dypt. Dette er jeg blitt fortalt av en som var til stede og hørte bemerkningen. Andre som tok aktiv del i den sjuende måneds rop, har siden erklært at denne bevegelsen var Djevelens verk. Å tilskrive Kristi og Den Hellige Ånds verk til Djevelen var i vår Frelzers dager blasfemi, og det er blasfemi nå. 2. De mange eksperimenter med bestemte tider. Siden de 2300 dager endte i 1844, er ganske mange tidspunkter blitt fastsatt av forskjellige personer for deres avslutning. Ved å gjøre dette har de flyttet «landemerkene» og kastet mørke og tvil over hele adventbevegelsen. 3. Spiritualismen med alle sine innbilninger og utskeielser. Denne Djevelens list, som har fullbyrdet et fryktelig dødens verk, er meget treffende fremstilt ved «høvelflis» og «all slags skrap». Mange av dem som drakk inn spiritualismens gift, erkjente sannheten i vår tidligere adventerfaring, og av denne grunn er mange blitt ledet til å tro at spiritualismen var den naturlige frukt av å tro at Gud ledet de store adventbevegelsene i 1843 og 1844. Peter sier, idet han taler om dem som skulle «innføre ødeleggende vranglærer, idet de endog fornektet Herren som kjøpte dem»: «PÅ GRUNN AV DEM SKAL SANNHETENS VEI BLI SPOTTET.» 4. S. S. Snow som ga seg ut for å være «profeten Elia». Denne mannen har også, i sin underlige og ville ferd, spilt sin rolle i dette dødens verk, og hans kurs har hatt en tendens til å bringe de ventende helliges sanne stilling i miskreditt i mange oppriktige sjelers sinn.»

«Til denne katalogen over villfarelser kunne jeg føye mange flere, slik som de «tusen år» i Åpenbaringen 20:4, 7, i fortiden, de 144 000 i Åpenbaringen 7:4; 14:1, de som «stod opp og kom ut av gravene» etter Kristi oppstandelse, læren om intet arbeid, læren om spedbarns tilintetgjørelse, osv. osv. Disse villfarelsene ble så flittig utbredt og påtrengende fremholdt for den ventende flokk at, på den tid da bror Miller hadde drømmen, var de sanne juveler «utelukket fra syne», og profetens ord var anvendelige — «Og dommen er vendt bort bakover, og rettferdigheten står langt borte,» osv. osv. Se Jesaja 56:14.»

«På den tiden fantes det ikke noe adventblad i landet som forsvarte den nåværende sannhets sak. «Day-Dawn» var det siste som forsvarte den lille hjords sanne standpunkt; men det opphørte flere måneder før Herren gav bror Miller denne drømmen; og i sin siste dødsstrid

pekte det de trette, sukkende hellige fram mot 1877, den gang tretti år inn i fremtiden, som tiden for deres endelige utfrielse. Akk! akk! Ikke underlig at bror Miller i sin drøm «satte seg ned og gråt» over denne sørgelige tingenes tilstand.»

«8. Skrinet representerer adventsannheten som bror Miller forkynte for verden, slik den er angitt i lignelsen om de ti jomfruer. Matteus 25:1–11. Først tiden, 1843, for det andre ventetiden, for det tredje midnattsropet, i den sjuende måned, 1844, og for det fjerde den lukkede dør. Ingen som har lest Second Advent-papirene siden 1843, vil benekte at bror Miller har forfektet disse fire viktige punkter i adventshistorien. Dette harmoniske sannhetssystem, eller «skrin», er blitt revet i stykker og spredt blant skrapet av dem som har forkastet sin egen erfaring og har fornektet selve de sannheter som de, sammen med bror Miller, så fryktløst forkynte for verden.»

«9. Mannen med ‘skittbørsten’ representerer det klare lys i den nærværende sannhet, slik det er blitt ført fram ved den tredje engels budskap, [Åpenbaringen 14:9–12,] som nå renser villfarelsene bort fra resten. Saken for den nærværende sannhet begynte å våkne til live igjen våren 1848, og har fra den tid og fram til nå vært stigende og vunnet styrke. ‘Skittbørsten’ har vært i bevegelse, og villfarelsene har veket bort for sannhetens klare lys, og noen av de dyrebare juvelene, som for bare kort tid siden var tildekket og skjult for synet av mørke og villfarelse, står nå i den nærværende sannhets klare lys.»

«Dette arbeidet med å hente frem juvelene og rense bort villfarelse øker raskt, og er bestemt til å gå videre med voksende kraft, inntil alle de hellige er gransket og mottar den levende Guds segl. Sammenlign dette med det trettifjerde kapittel hos Esekiel, og du vil se at Gud har lovet å samle sin hjord, som har vært spredt på denne mørke og skyfulle dag, siden 1844. Før Jesus kommer, skal den ‘lille hjord’ samles til ‘troens enhet’. Jesus renser nå ‘for seg selv et eiendomsfolk, nidkjært til gode gjerninger’, og når han kommer, vil han finne sin ‘menighet uten flekk eller rynke eller noe slikt’. ‘Han har kasteskovlen i sin hånd, og han skal rense sin treskeplass til bunns og samle sin hvete i låven, osv.’ Matteus 3:12.»

«10. Den andre ‘kisten, langt større og vakrere enn den første’, som de spredte ‘juvelene’, ‘diamantene’ og myntene ble samlet i, representerer det vide felt av levende nåtidssannhet som den spredte hjord skal samles inn i, ja, de 144 000, alle med den levende Guds segl. Ikke én av de kostbare diamantene skal bli liggende tilbake i mørket. Selv om noen ikke er større enn spissen av en nål, skal de ikke bli oversett og utelatt på denne dag da Gud samler sine juveler. [Malaki 3:16–18] Han kan sende sine engler og få dem hurtig ut, slik han fikk Lot ut av Sodoma. ‘Et kort verk vil Herren gjøre på jorden.’ ‘Han vil forkorte det i rettferdighet.’ Se Romerne 9:28.» James White, Fotnoter til bror Millers drøm.